

РЕШЕНИЕ

№ 4588

гр. София, 03.07.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 10.06.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **3525** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144-178 АПК. Образовано е по жалба на П. Д. К. срещу Решение на държавен експерт в Дирекция „Правителствена информационна служба” Министерски съвет от 20.03.2014г. по заявление за достъп до обществена информация с вх. № 03.07-362/10.03.2014г. Оригиналът на жалбата е представен със заявление вх. №11440/25.04.2014г (л. 59, 60 от делото) по разпореждане на съда.

В жалбата се посочва, че оспореният административен акт е незаконосъобразен – постановен при неправилно прилагане на материалния закон. Твърди се, че административния орган, въпреки приетото становище, че исканата информация е обществена, неправилно отказва достъп до нея на посочените в решението основания. Твърди, че задължението да вписване в Националния концесионен регистър /Н./ на посочената в Закона за концесиите /ЗК/ информация не освобождава органа от задължението да предостави при поискване обществена информация, свързана с тези договори. Достъпът до информацията съдържаща се в архива на Н. се осъществява по реда на Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/. Сочи се, че информацията в регистъра е непълна. Налице е надделяващ обществен интерес, поради което информацията, макар и да засяга трети лица, следва да се предостави, като органът не е оборил презумпцията за наличието на надделяващ обществен интерес и не е изложил мотиви, защо не е налице такъв интерес. Изразява се несъгласие и с довода на ответника, че се иска не достъп до информация, а документ. Твърди се, че заявителя има право да определи начина, чрез които да получи достъп до исканата информация. Съображения за отмяна на решението са изложени и в

писмена защита. В същата е изразено становище за допустимостта и основателността на жалбата. Моли, съдът да уважи жалбата и да прогласи за нищожно/обезсили/ решението или да го отмени като незаконосъобразно. Претендира разноски.

Ответникът – Държавен експерт в Дирекция „Правителствена информационна служба” Министерски съвет, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Изразява становище за недопустимост на същата, поради липсата на правен интерес за жалбоподателката да иска достъп до информацията, тъй като размерът на концесионните такси не се определя с концесионния договор, а по силата на нормативен акт. Не е налице обоснован правен интерес от получаването на копия на договорите, с цел да се получи информация за плащанията. Тази информация е общоизвестна – разпространява се по реда Правилника за приложение на ЗК /П./. Алтернативно се изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения изложени в писмено становище. Сочи, че данните за всяка една концесия, вкл. и за концесионните договори, се вписват в Н.. Достъпът до регистъра е публичен. Поради тази причина е приложим редът по чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ – предвиден е специален ред за търсене, получаване и разпространяване на информацията. Твърди се, че достъпът до неконфиденциалната информация се осъществява по реда на ЗДОИ, а до конфиденциалната такава по реда на чл. 124, т. 5 П.. При липсата на съгласие от третите лица информацията не може да бъде предоставена. Не отрича, че за някои от концесиите липсва информация в регистъра, но това се дължало на липсата на постъпил електронен формуляр. Информацията, която се иска при условията на надделяващ обществен интерес била за ниските концесионни такси. Предоставянето на концесионните договори в тяхната цялост нямало да доведе до постигане на нито една от целите по § 1, т. 6 от ЗДОИ, защото в договорите нямало такава информация. Отказът бил постановен, защото в ЗК не се предвижда информация за размера на концесионните такси. Указан бил редът, по който да се търси тази информация. Моли съдът да отхвърли жалбата и да потвърди оспорваното решение. Претендира разноски – юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна: Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт (чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ), от надлежна страна – адресат на акта и заявител на достъпа до обществена информация. За жалбоподателката е налице и интерес от обжалването, тъй като с оспореното решение е отказан достъп до поисканата от нея обществена информация. Съдът не споделя доводите на ответника за липсата на правен интерес, тъй като се търсила информация за ниски концесионни цени. При постановен отказ за предоставяне на информация е налице правен интерес у заявителя за обжалването му. Изложените от юрк. Г. съображения касаят основателността на жалбата, а не нейната допустимост. Жалбата е в срок, тъй като решението е съобщено на К. на 24.03.2014г., видно от представената обратна разписка. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна.

Със Заявление за достъп до обществена информация вх. № 03-07-362/10.03.2014г. П. Д. К. е поискала от министър - председателя на Република Б. копие от следната

информация: 1. Концесионен договор, Партида Н. № D – 00610 от 25.04.2012г. с решение на Министерски/Общински съвет № 87 от 11.02.2011г., [фирма], [населено място], както и всички допълнителни анекси и споразумения към тях; 2. Концесионен договор, Партида Н. № D – 00609 от 12.03.2012г. с решение на Министерски/Общински съвет № 684 от 13.11.2011г., [фирма], [населено място], както и всички допълнителни анекси и споразумения към тях; 3. Концесионен договор, Партида Н. № D – 00074 от 13.08.1999г. с решение на Министерски/Общински съвет № 594 от 02.09.1999г., [фирма], [населено място], както и всички допълнителни анекси и споразумения към тях; 4. Концесионен договор, Партида Н. № D – 00034 от 19.05.1999г. с решение на Министерски/Общински съвет № 147 от 26.03.1999г., [фирма], [населено място], както и всички допълнителни анекси и споразумения към тях; 5. Концесионен договор, Партида Н. № D – 00016 от 23.12.1998г. с решение на Министерски/Общински съвет № 545 от 12.10.1998г., [фирма], [населено място], както и всички допълнителни анекси и споразумения към тях. В заявлението е посочено, че е подадено, тъй като на сайта на Н. изисканата информация е непълна и липсват анексите към договорите. Посочено е, че целта на искането е установяване дали чрез напълно прозрачна процедура е нарушен чл. 18, ал. 6 от Върховния закон на Република Б.. Посочен е и предпочитаният начин за предоставяне на информацията. С писмо № 03-07-503/10.03.2014г. от [фирма], [фирма] и [фирма], на основание чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ, е поискано съгласие за предоставяне на исканите документи. В писмото е посочено, че са постъпили 472 идентични броя заявления за достъп до обществена информация. Под № 334 е описано заявлението на П. К.. От служебна справка в търговския регистър съдът установи, че [фирма] към настоящия момент е със сменено наименование [фирма], а [фирма] е със сменено наименование [фирма]. С писмо изх. № 241 от 16.03.2014г. и вх. № към 03.07 – 503 от 17.03.2014г. [фирма], е изразил изрично несъгласие да бъде предоставена поисканата информация. С писмо изх. № ГД – 03 – 00 - 4 от 17.03.2014г. и вх. № към 03.07 – 503 от 17.03.2014г. [фирма], е изразил изрично несъгласие да бъде предоставена поисканата информация. С писмо изх. № 0198 от 17.03.2014г. и вх. № към 03.07 – 503 от 17.03.2014г. [фирма] е изразил изрично несъгласие да бъде предоставена поисканата информация.

За установяване компетентността на органа издал решението по делото е представена Заповед № В-110 от 18.11.2013г. на министър – председателя.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна. Решението е издадено от компетентен орган. ЗДОИ не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В П., в чл. 113, ал. 2, е предвидено, че предоставянето на информация от архива към Н. се извършва от длъжностни лица в специализираната дирекция на Министерския съвет след решение на министър-председателя или на определено от него длъжностно лице. В процесния случай, видно от представената Заповед № В-110 от 18.11.2013г. на министър – председателя, по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация, е упълномощена да се произнася Р. Т. – държавен експерт в дирекция „Правителствена информационна служба“. Същата е издател на процесното решение. Оспорваното решение е издадено в писмена форма, т. е. отговаря на изискването на

чл. 59 АПК и чл. 34 ЗДОИ, на основание чл. 3, ал. 1, чл. 4, ал. 1, чл. 25, ал. 1, т. 2, чл. 31, ал. 3 и чл. 38 от ЗДОИ. От изложените в решението мотиви се установява, че отказът да се предостави информация е поради това, че е предвиден специален ред за достъп до концесионните договори – този определен в ЗК; Поради отказ на концесионерите и задължението на административния орган за спази точно условията, при които третото лице е дало съгласие за предоставяне на отнасяща се до него информация. Съгласно чл. 2 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съдът намира, че информацията, до която се иска достъп е обществена по смисъла на закона и се дължи от задължен по смисъла на чл. 3 субект. Чрез предоставянето и лицето ще може да си състави собствено мнение относно сключваните на концесионни договори и последващите допълнителни анекси и споразумения. Между впрочем, в самото заявление е посочено, защо се иска достъпа до информацията. Противно на твърдението на ответника не се иска достъп, за да се получи информация за ниските концесионни такси. Информацията се иска за установяване дали чрез напълно прозрачна процедура не се нарушава принципа заложен в чл. 18, ал. 1 от Конституцията, а именно, че държавните имоти се стопанисват и управляват в интерес на гражданите и обществото. Никъде в заявлението не се посочва, че се иска конкретно достъп само до документи, в които са посочени концесионните такси. Всички изложени в тази връзка съображения от ответника са неотнормисими към спора. Мотиви в тази връзка липсват и в оспорвания акт. В заявлението ясно и категорично е посочено, че се иска достъп – чрез предоставяне на копие, от подробно изброени концесионни договори и допълнителните споразумения и анекси към тях, т. е. заявлението отговаря на изискването на чл. 25, ал. 1, т. 2 ЗДОИ. Посочена е и причината, поради която се иска достъпа – липсата на пълна информация в Н.. Характерът на информацията като обществена не се оспорва и от ответника, видно от изложените в решението мотиви.

Първото съображение, за да се откаже достъп е, че е предвиден специален ред за получаване на информацията. Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДОИ всеки гражданин на Република Б. има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. В ЗК, в чл. 96, ал. 1, е предвидено, че М. съвет поддържа Н., в който се вписват данни за всички концесии. Р. е публичен и до него се осигурява достъп чрез Интернет. В ал. 2 на същия текст е предвидено, че към Н. се води публичен архив, в който се съхраняват досиетата по всички предоставени концесии. В досиетата към архива се съхраняват оригинали на концесионните договори, на допълнителните споразумения и на приложенията към тях, както и копия от актовете по чл. 97, ал. 1, т. 3; оригинали или надлежно заверени копия от документите, удостоверяващи данни по чл. 97, ал. 1 – чл. 98 ЗДОИ. След като в закона е предвидено, че архивът е публичен, и че съдържа концесионните договори допълнителните споразумения и приложенията към тях (със заявлението се иска тази информация), то достъп до тях не може да се откаже. Още повече, че в чл. 113, ал. 1 от ЗДОИ е предвидено, че архивът към Н. е публичен, като достъпът до информацията в досиетата на предоставените концесии, която не е обявена за конфиденциална по реда на чл. 52 от Закона за концесиите, се осъществява при условията и по реда на Закона за достъп до обществена информация. Лицето е

сезирало органа, определен от закона, които може да предостави информацията, предвид разпоредбата на чл. 113, ал. 2 П., по предвидения за това ред. Достъп до информация в архивът към Н. може да се откаже, когато тя е обявена за конфиденциална. В процесното решение не са изложени мотиви за наличието на такава информация, не са представени и доказателства за това. Обявяването на информацията за конфиденциална се извършва по реда на чл. 52 ЗК. От анализа на разпоредбата се налага извод, че конфиденциалността на информацията се обявява предварително – още с офертата. Конфиденциална може да бъде информацията, която включва технически или търговски тайни на участника. Предвид липсата на мотиви и доказателства за наличието на конфиденциална информация, съгласието на третото лице не е било нужно. Ако все пак има такава информация, то съгласието на третото лице следва да се изиска само за нея, като в решението органът е длъжен да посочи наличието на такава информация, доказателствата въз основа на които прави извода си и защо не я предоставя, вкл. да мотивира дали липсва надделяващ обществен интерес. От ответника е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила изразяващо се в несъбиране на доказателства, дали в Н. се съдържат декларации за конфиденциалност.

По второто посочено основание за отказ - ЗДОИ посочва, че основание за отказ, е достъпът да засяга интересите на трето лице и да няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Информацията може да бъде предоставена в случаите, когато е налице надделяващ обществен интерес. Съгласно § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ "Надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. В случая съдът намира, че с исканата информация, с оглед посоченото в заявлението за достъп, се цели повишаване на прозрачността и отчетността и за предоставянето на информацията е налице надделяващ обществен интерес. По изложените по - горе съображения за липсата на доказателства за конфиденциална информация не е било необходимо съгласието на концесионерите за предоставяне на информация, съдържаща се в публичния архив на Н..

Не се споделя от настоящата инстанция доводът на ответника, че със заявлението са поискани концесионни договори – т. е. документи, а не информация, каквото е изискването на чл. 25, ал. 1, т. 2 ЗДОИ. Дали се иска конкретният материален носител на информацията или се иска описателно самата информация е ирелевантно за дължимостта и. Материалният носител на информацията, в случая съответният документ – концесионните договори, които са описани с партиди, дати на сключване и решения въз основа, на които се сключват и страни не е нещо, което се иска заради своя материален субстрат, а заради информацията, която съдържа. За всяка информация, без значение на какъв носител е материализирана, съществува задължение за предоставянето ѝ, ако отговаря на критериите по чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ и не попада в изключенията на закона. Дали ще се предостави копие на оригиналния материален носител или тя ще бъде описателно предоставена на заявителя е въпрос на конкретна преценка на искащия и на задължения субект, още повече, че съгласно чл. 25 ал. 1 т. 3 от ЗДОИ искащият може да посочи предпочитаната форма за предоставяне на достъп до обществената информация. В конкретния случай

жалбоподателят е поискал информацията под формата на предоставяне на концесионните договори на електронен, алтернативно на хартиен носител. Като е отказал предоставянето ѝ административният орган е издал оспореният отказ на това основание в противоречие с разпоредбата на чл. 26 ал. 1 т. 3 и 4 от ЗДОИ, според които едни от формите за предоставяне на достъп до обществена информация е предоставянето на копие на хартиен или технически носител. Дори от тази формулировка е видно, че информацията може да се търси и се дължи като предоставянето на копие на хартиен или технически носител на документа, който я съдържа. В този смисъл практика на АССГ – решение № 4041 от 18.06.2014г. по дело 3524/2014г.

С оглед гореизложеното жалбата се явява основателна, оспорваният акт следва да се отмени, поради противоречие с материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила – отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 АПК. Делото като преписка следва да се върне на органа за ново произнасяне в съответствие с мотивите на решението.

При този изход на спора претенцията на жалбоподателката за разноски е основателна и следва да се уважи, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, в доказан по делото размер – 10,00 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на П. Д. К. Решение на държавен експерт в Дирекция „Правителствена информационна служба“ Министерски съвет от 20.03.2014г. по заявление за достъп до обществена информация с вх. № 03.07-362/10.03.2014г.

ИЗПРАЩА преписката на държавен експерт в Дирекция „Правителствена информационна служба“ Министерски съвет за произнасяне по подаденото от П. Д. К. заявление за достъп до обществена информация с вх. № 03.07-362/10.03.2014г., в съответствие с настоящото решение, в 14-дневен срок от получаване на преписката.

ОСЪЖДА Министерски съвет на Република Б. да заплати на П. Д. К. сумата от 10,00 (десет) лева деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република Б..

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: